

Labour-högern saboterade Corbyns valkampanj!

Nyligen publicerades en rapport som avslöjar att högerfalangen i brittiska Labour strävat efter att bli av med Corbyn genom att systematiskt underminera och sabotera partiets verksamhet. Detta gäller även valkampanjen inför ”Brexitvalet” som blev ett bakslag för Labour. Rapporten visar att det var just detta som man ville åstadkomma.

Marxistarkivet publicerar här två artiklar om denna rapport, den ena från svenska veckotidningen *Internationalen*, den andra från amerikanska *Jacobin Magazine*.

Lästips

[Brittisk vänster om nyvalet och Brexit – november 2019](#)

[Vänsterpress om valresultatet i Storbritannien – december 2019](#)

[Bokslut över valet i Storbritannien](#) (februari 2020)

MF 20/4 2020

Innehåll

Internationalen	1
<i>Valkampanj mot det egna partiet</i>	1
Jacobin magazine	2
<i>Rapporten som läckt från Labourpartiet är skamlig. Det är dags för en undersökning</i>	2

Internationalen

Valkampanj mot det egna partiet

Lars Henriksson

Internationalen 16/4 2020

En läckt rapport visar att högerfalangen i Labours ledning ända sedan Jeremy Corbyn valdes, medvetet och systematiskt saboterat partiets verksamhet med syfte att tvinga bort honom från ordförandeposten. Lars Henriksson som sitter i Socialistisk Politikens styrelse har tittat närmare på rapporten och känner obehag, om än inte förvåning.

När Jeremy Corbyn 2015 sensationellt valdes till ordförande för brittiska Labour kom det som en chock för högerkrafterna, inte minst inom det egna partiet. Det var heller inte populärt bland många av de europeiska socialdemokratiska ledare som sedan 90-talet sett Tony Blairs "New Labour" som förebild. De svenska socialdemokraterna var till exempel knäpptysta om den nya radikala ledningen, trots – eller kanske på grund av – den entusiasm den väckte, inte minst bland ungdomar.

Från dag ett fick Corbynledningen löpa gatlopp i brittiska media, dominerade som de är av bolagsintressen som länge varit vana vid att politikerna gått i deras ledband. En följetong var anklagelser om antisemitism och att den nya ledningen sett genom fingrarna med detta. Trots att detta motbevisats gång på gång fortsatte Corbyns fiender, inom och utanför partiet, att upprepa anklagelserna och de ekar än idag i svenska media. Ett av argumenten var Corbyns kritik mot staten Israel och dess ockupationspolitik, en kritik som automatiskt kvalificerar för begreppet "antisemitism" enligt dem som står på den israeliska statens sida i vått och torrt.

Antisemitism är en sjuka som ständigt ligger på lut i samhället och som inte heller skonar arbetarrörelsen och Labour är inget undantag. I ett parti med närmare en halv miljon medlemmar tar sig även udda och skadliga uppfattningar in. Under Corbyns sista tid som ordförande genomfördes på ledningens uppdrag en utförlig undersökning av hur frågan om antisemitism hanterats i partiet. Den nya ledningen var inte särskilt intresserad av rapporten men förra helgen läckte den ändå ut. Rapporten visar mycket riktigt att antisemitism förekommit inom Labour. Men framför allt visar rapporten, tvärtemot vad Corbyns fiender hävdar, att åtgärderna mot antisemitism inom partiet ökade kraftigt under hans ledarskap, framför allt sedan hans motståndare Iain McNicol 2018 ersattes av Jennie Formby som partisekreterare. Även om det rör sig mycket få fall lyckades högern genom att ständigt ta upp frågan skapa en bild av antisemitismen som ett stort problem i Labour. Enligt en undersökning vid universitetet i Glasgow trodde de tillfrågade att över en tredjedel av Labours medlemmar var anklagade för antisemitism när den verkliga siffran var 0,08 procent!

Men även om den 850-sidiga rapporten, vars författare gått igenom 10 000 mejl och tusentals chattkonversationer, visar hur delar av Labours centrala apparat, framför allt personer som varit motståndare till Jeremy Corbyn, misskött frågan om antisemitism är det andra saker som nu väcker uppmärksamhet. Den omfattande dokumentationen visar att högerfalangen i Labours ledning ända sedan Corbyn valdes, medvetet och systematiskt saboterat partiets verksamhet med syfte att tvinga bort honom från ordförandeposten. Värst är avslöjandena om hur en stor grupp i på det centrala partihögkvarteret i London på arbetstid gjort vad de kunnat för att sätta krokben för partiets valkampanj 2017. Ett stort antal skriftliga konversationer mellan ledande anställda återges i rapporten och det är svårt att säga vad som är mest obehagligt, den råa och föraktfulla tonen mot partimedlemmar eller den uttalade önskan om

att det ska gå åt skogen i valet. De skriver om hur Labours öknings i opinionsmätningar får dem att "känna sig illamående" och gläds åt undersökningar som visar att de konservativa fortfarande leder stort.

Istället för att stötta de kandidater som utmanade Tories såg konspiratörerna i den centrala byråkratin till att pengar styrdes till partihögerns kandidater i redan säkra Labourvalkretsar. Samtidig som de själva, i stället för att organisera valkampanjen, börjar förbereda det val till ny ordförande som de var övertygade skulle bli resultatet av det ivrigt emotsedda valnederlaget. De hånar cyniskt och nedlåtande de partikamrater som tror på framgångar i valet och kokar av ilska och besvikelse när det visar sig att de hånade haft rätt: Labour gjorde genom sin radikala kampanj sitt bästa val på årtionden. Det kan rent av vara så att det centrala sabotaget var det som räddade Toryregeringen. Med ett par tusen röster till i rätt valkretsar hade Corbyn kunnat bli den som bildat regering. Men för partihögern var det viktigare att driva ut vänstern än att partiet kom till makten.

Rapporten har naturligtvis väckt stor vrede i delar av Labour. Matt Wrack, ordförande för brandmännens fackförening kräver att Labours ledning nu vidtar disciplinära åtgärder mot dem som nämns i rapporten.

– Detta är tydliga bevis för vad många partimedlemmar vetat hela tiden – att medan Jeremy Corbyn försökte ge oss en Labourregering bedrev ledande Labourföreträdare en illvillig sabotagekampanj mot honom, säger Wrack till tidningen Independent.

När jag får tag i Terry Conway, aktiv i Labour i London och medlem i Socialist Resistance, systerorganisation till Socialistisk Politik, sitter hon just och plöjer rapporten.

– Rapporten visar att en viktig del av partiapparaten aktivt arbetade mot Corbyns ledning, bland annat genom att undergräva chanserna att vinna 2017, sammanfattar hon.

– Nivån på rasismen, kvinnofientligheten och fördomar mot människor med psykiska problem liksom giftigheten mot alla som var det minsta vänster är verkligen chockerande, till och med för oss som visste att de intrigerade mot oss, fortsätter Terry

På min fråga om vad det kommer att innebära är Terry osäker.

– En del av vänstern är redan demoraliserad efter att vi förlorade valet om vem som skulle efterträda Corbyn. Men vi fortsätter att organisera så att folk ska kunna kanalisera sin vrede över det som nu avslöjats.

Jacobin magazine

Rapporten som läckt från Labourpartiet är skamlig. Det är dags för en undersökning

Jon Trickett, Ian Lavery

[Jacobin magazine](#), 13 april 2020.

Jon Trickett sitter i parlamentet för valkretsen Hemsworth i West Yorkshire. Sitter med i Labourpartiets skuggkabinett. Ian Lavery sitter i parlamentet för Labourpartiet för valkretsen Wansbeck.]

Avslöjandena i helgen om hur anställda i Labourpartiet underminerade partiets valkampanj 2017 och skymfde valda representanter är skamliga. Det krävs en omedelbar och fullständig utredning.

Nonchalant snobberi. Sexistiska och rasistiska kommentarer. Hemliga intriger. Förakt för demokrati. En känsla av särskilda privilegier och rättigheter.

Det handlar inte om en herrklubb för välbeställda, utan genomsyrar de meddelanden som avslöjades i ett dokument som läckt ut och hittade till internet igår.

Många av avslöjandena är i sanning chockerande.

Den visar att en del av de högre av Labourpartiets anställda föraktade sin valda ledning och sina egna partimedlemmar, och till och med agerade på ett konspiratoriskt sätt som undergrävde valkampanjen 2017.

Det var personer i partiets topp med omfattande kunskaper och erfarenheter av val. Deras arbeten betalades ur partikassan. Ändå gick de in i valkampanjen 2017 med förhoppningen att vi skulle förlora, och inledde en skuggoperation för att skydda sina utvalda söner och döttrar.

Vi arbetade med dem. Vi var under en period nationella kampanjsamordnare för Labourpartiet. Vi var ända fram till valdagen med på varenda möte mellan strategigruppen och partiets högste ledare.

Vi erinrar oss tydligt söndagskvällarnas möten under valet 2017. Landet vände sig till Labourpartiet och när valdagen närmade sig var det uppenbart att det skulle gå att hindra Tories från att få majoritet.

Men som valda medlemmar och kampanjsamordnare kunde vi inte få livsviktig information från partiapparaten, inte ens feedback om de tusentals samtal som våra medlemmar hade varenda dag under kampanjen.

Tillsammans med opinionsundersökningar är denna information ett verktyg i partitjänstemännens händer. Det avgör var vi lägger våra resurser, det påverkar hur vi för fram vårt budskap, och det hjälper oss att leda våra aktivister.

Ibland är det svårt att i efterhand komma ihåg den entusiasm som publiceringen av manifestet orsakade. Det förändrade landskapet under valet. Som kampanjsamordnare behövde vi veta hur det påverkade väljarkåren, och vilka demografiska grupper som vände sig till Labour.

Det stod snabbt klart att Labour behövde gå från en defensiv strategi för att bara försvara våra egna platser, och istället gå till angrepp för att erövra allt fler Toryplatser. Men när vi frågade var data fanns så såg partitjänstemännen oförstående ut.

Istället fick vi ett dokument som föreslog att vi skulle satsa våra resurser på platser med stor Labourmajoritet som aldrig var hotade. Vi blev förbluffade över att se namnet på de kandidater som de föreslog skulle bli mottagare av dessa resurser. De tillhörde nästan uteslutande partiets ena flygel.

Dokumentet som har läckt ut klargör att det var en medveten strategi. Det verkar avslöja att det fanns ett "Projekt Ergon House", dit partiresurser på sexsiffriga belopp i hemlighet omfördelades under valet, i fraktionella syften.

Detta avslöjande reser enorma frågor. Vilka var inblandade? Hur mycket pengar användes utan att ha godkänts av valda representanter? Vem skrev under checkerna? Var användes pengarna och med vilka prioriteringar? Överskred utgifterna befogenheterna?

Upphörde undergrävandet och hindren med Projekt Ergon House? Kanske inte. I vilken mån hindrade intriger och maktmissbruk oss från att vinna borgmästarvalen i Copeland, Birmingham eller Tees Valley?

Till slut förlorade vi valet 2017 med en handfull röster. Det är möjligt att de partianställdas aktioner förvägrade oss en Labourregering som skulle ha förändrat miljontals liv.

Det finns uppenbarligen också disciplinära slutsatser av rapporten. Den hävdar att det finns fall av mobbning, trakasserier, sexism och rasism. Den antyder att kampen mot antisemitismen i partiet undergrävdes av en fraktionell besatthet av att bekämpa ”trotskister”

Om medlemmar av partiets vänster hade inlåtit sig på ett sådan beteende så skulle de ha uteslutits och blivit föremål för en undersökning. Samma regler måste gälla här.

Den viktigaste frågan är vad som ska hända nu.

För det första måste rapporten publiceras officiellt av Labourpartiet. EHRC [Equality and Human Rights Commission – Kommissionen för jämlikhet och mänskliga rättigheter] kommer nästan säkert att begära det, så partiet borde vara förutseende och lämna ut den.

För det andra behöver vi hålla ett krismöte med Nationella verkställande kommittén (NEC) för att diskutera innehållet.

För det tredje måste det mötet få till stånd en transparent process för att utreda det beteende som det påstås i läckta dokumentet, med de utgångspunkter som NEC har satt upp.

För det fjärde måste denna process leda fram till en rapport som ska göras tillgänglig för allmänheten och inte stoppas undan i en låda, och som återställer Labourmedlemmarnas tilltro till partiets praktik.

Rapporten måste presenteras både för NEC och partikongressen.

Efter helgens avslöjande finns det ingen återvändo. Vi får aldrig mer låta en permanent aristokrati av partitjänstemän avvisa demokratiska beslut. Vi får aldrig mer låta våra medlemmar och deras ansträngningar behandlas med ett sådant förakt.

För alla socialister i Labourpartiet finns det en sista lärdom: låt inte detta demoralisera er. Stanna kvar i partiet och kräv rättvisa. Som detta dokument visar skulle de allra värsta elementen i vårt parti bara bli alltför nöjda om ni lämnar.

Översättning från engelska, *Göran Källqvist*.